

ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ «Τοῦτό ἐστι θεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ πλησίον»

‘Ο ἅγιος «κλέφτης»*

Ἐν Κοινοβίῳ τινὶ συνέβη γενέσθαι τὴν ὁγίαν Κοινωνίαν, καὶ εἰσελθόντες οἱ διάφοροι φορέσαι τὰ μαφόρια αὐτῶν, εὗρον παρ’ ἓν μαφόριον, καὶ μετὰ τὸ ἐπιζητῆσαι πολλὰ, εἶπον τῷ ἄββᾳ.

Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· **Πάλιν** ἐρευνήσατε. **Ὡς** δὲ οὐχ εὐρέθη, κινηθεὶς ὁ ἄββᾶς ἐπὶ τῷ ἁτόπῳ τοῦ πράγματος, λέγει· **Μετὰ** ληστῶν οἰκοῦμεν· καὶ ζῇ Κύριος, οὐ μὴ γένηται Κοινωνία οὐδὲ μὴ γευσώμεθα τινος, ἕως εὐρεθῇ ὁ ληστής.

Ὡς δὲ μετὰ τῶν διακόνων ἦν ὁ ἄββᾶς ἐρευνῶν τὰ κελλία τῶν ἀδελφῶν, καθεζομένων αὐτῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁ κλέψας αὐτὸ λέγει τῷ πλησίον αὐτοῦ, εὐλαβεῖ ὄντι· **Οὐαί** μοι, τί ἔχω παθεῖν ἄρτι. **Λέγει** αὐτῷ ἐκεῖνος· **Διὰ** τί; **Ὁ** δὲ εἶπεν· **Ἐγὼ** ἔκλεψα τὸ μαφόριον καὶ ἔστιν ἐν τῷ κελλίῳ μου κάτω εἰς γαζίτιον.

Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· **Μηδὲν** θλιβῆς, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὸ κελλίον μου. **Καὶ** ἀπελ-

Σε κάποιο **Κοινόβιο** ἐτοιμάζονταν νὰ τελέσουν τὴν θεία Λειτουργία, καὶ καθὼς οἱ διάκονοι μπῆκαν στὸ ἱερὸ νὰ φορέσουν τὰ ἄμφιά τους, βρῆκαν ὅτι ἔλειπε ἓνα. **Ἐρεύνησαν** πολὺ καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ βρῆκαν, τὸ ἀνέφεραν στὸν ἄββᾶ (Ἡγούμενο).

Αὐτὸς τοὺς λέει· **«Ἐρευνήστε** πάλι». **Καθὼς** λοιπὸν δὲν βρέθηκε, ὁ ἄββᾶς θύμωσε γιὰ τὸ ἄτοπο αὐτὸ πρᾶγμα καὶ λέει· **«Ζοῦμε** μαζὶ μὲ ληστές. **Μὰ** τὸν Θεό, δὲν θὰ γίνεи ἡ Λειτουργία οὔτε θὰ φάμε τίποτε, μέχρι νὰ βρεθεῖ ὁ ληστής».

Τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἄββᾶς μαζὶ μὲ τοὺς διακόνους πῆγε νὰ ἐρευνήσῃ στὰ κελλιά τῶν ἀδελφῶν καὶ αὐτοὶ περίμεναν στὴν ἐκκλησία, ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἔκλεψε λέει στὸν διπλανό του ποὺ ἦταν εὐλαβής· **«Ἀλίμονό** μου, τί μὲ περιμένει τώρα». **Τοῦ** λέει ἐκεῖνος· **«Γιατί;»**. **Τοῦ** ἀποκρίνεται· **«Ἐγὼ** ἔκλεψα τὸ ἄμφιο καὶ βρίσκεται στὸ κελλί μου κά-

τω σ’ ἓνα σκεῦος».

Τοῦ λέει ὁ ἄλλος· **«Μὴ** στενοχωριέσαι καθόλου, μόνο πήγαινε καὶ βάλε το στὸ κελλί μου». **Πά-**

θῶν μετέθηκε τὸ γαζίτιον εἰς τὸ κελλίον τοῦ ἀδελφοῦ.

Ὡς δὲ ἐρευνῶντες ὁ τε ἀββᾶς καὶ οἱ διάκονοι ἦλθον ὅπου ἔκειτο τὸ γαζίτιον τοῦ ἀδελφοῦ, χαλάσας τὴν χεῖρα εἰς τῶν διακόνων ἀνήνεγκε τὸ μαφόριον καὶ ἤρξατο κράζειν· **Ὁ**δε ὁ εὐλαβὴς εὐρέθη κλέπτων.

Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πολλὰς πληγὰς, καὶ σύραντες αὐτὸν βάλλουσιν ἔξω τοῦ Κοινοβίου. **Ὁ** δὲ παρεκάλει, λέγων· **Ἀ**φετέ με μετανοῆσαι καὶ οὐκέτι ποιῶ αὐτό. **Οἱ** δὲ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, λέγοντες· **Οὐ** δυνάμεθα ἔχειν μεθ' ἡμῶν κλέπτῃν.

Τότε εἰσῆλθον ποιῆσαι τὴν ἀγίαν Κοινωνίαν. **Καὶ** ἐλθόντος τοῦ διακόνου σῦραι τὸ βῆλον, οὐ περιεπάτει. **Καὶ** περιειργάσαντο, μὴ ἄρα τι ἐμποδίζει αὐτό, καὶ οὐδὲν εὔρον. **Τ**ότε ἐσοφίσαστο ὁ ἀββᾶς καὶ εἶπεν· **Ἄ**ρα μὴ ὅτι ἐδιώξαμεν τὸν ἀδελφὸν συνέβη ἡμῖν τοῦτο; ἀπέλθετε, εἰσενέγκατε αὐτὸν καὶ μανθάνομεν. **Εἰ**σελθόντες δὲ τοῦ ἀδελφοῦ ἔσυρον τὸ βῆλον καὶ εὐθέως ἡκολούθησεν.

● **Ἰ**δοῦ, τοῦτό ἐστι θεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ πλησίον. **Ἐ**ὰν δὲ μὴ φθάσωμεν εἰς τοῦτο τὸ μέτρον, κἂν μὴ καταλαλήσωμεν τοῦ πλησίον μηδὲ κατακρίνωμεν αὐτόν, ἵνα μὴ ἀλλοτριωθῶμεν τῆς χαρᾶς τῶν Ἀγίων, ἧς μέλλουσιν ἀπολαύειν.

εἰ αὐτὸς καὶ βάζει τὸ σκεῦος στὸ κελλί τοῦ ἀδελφοῦ.

Ὁταν ἔφτασαν ψάχνοντας ὁ ἀββᾶς καὶ οἱ διάκονοι στὸ κελλί με τὸ σκεῦος τοῦ ἀδελφοῦ, ἄπλωσε τὸ χεῖρ του ἑνας διάκονος, τράβηξε τὸ ἄμφιο καὶ ἔβαλε τὶς φωνές· **«Ὁ** τάδε ὁ εὐλαβὴς βρέθηκε κλέφτης».

Πηγαίνουν ἀμέσως στὴν ἐκκλησία, τὸν πιάνουν, τοῦ δίνουν πολλὰ χτυπήματα καὶ σέρνοντάς τον τὸν πετοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ Κοινόβιο. **Ἐ**κεῖνος τοὺς παρακαλοῦσε· **«Ἀ**φήστε με νὰ μετανοήσω καὶ δὲν θὰ τὸ ξανακάνω». **Αὐ**τοὶ ὅμως τὸν ἐδιώξαν, λέγοντας· **«Ἄ**ν μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἕναν κλέφτη ἀνάμεσά μας».

Ἐπιστρέφουν κατόπιν στὴν ἐκκλησία γιὰ τὴν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας. **Καὶ** ὅταν ὁ διάκονος πῆγε νὰ σύρει τὸ παραπέτασμα, αὐτὸ δὲν προχωροῦσε. **Κοί**ταξαν προσεκτικὰ μήπως κάτι τὸ ἐμποδίζει καὶ δὲν βρῆκαν τίποτε. **Τ**ότε ὁ ἀββᾶς σκέφτηκε καλύτερα καὶ εἶπε· **«Μ**ήπως ἐπειδὴ διώξαμε τὸν ἀδελφὸ μᾶς συνέβη αὐτό; **Π**ηγαίνετε νὰ τὸν φέρετε καὶ θὰ μάθουμε». **Ὁ**ταν ἦρθε ὁ ἀδελφός, ἔσυραν τὸ παραπέτασμα καὶ ἀμέσως μετακινήθηκε.

● **Ν**ά, αὐτὸ εἶναι νὰ θυσιάζει κανεὶς τὸν ἑαυτό του γιὰ χάρη τοῦ πλησίον. **Ἄ**ν δὲν φτάσουμε σὲ αὐτὸ τὸ μέτρο, τουλάχιστον ἄς μὴν καταλαλοῦμε σὲ βάρος τοῦ πλησίον, μήτε νὰ κατακρίνουμε, γιὰ νὰ μὴν ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ τὴν χαρὰ ποὺ πρόκειται νὰ ἀπολαύσουν οἱ Ἅγιοι. □

(*) Ἀγνωστε σελίδες τοῦ Γεροντικοῦ, σελ. 35-37, ἐκδόσεις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», ἐκδ. α' 1996. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.